

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 48/11
V Lucemburku dne 12. května 2011

Stanovisko generální advokátky ve spojených věcech C-483/09 a C-1/10
Magatte Gueye v. Valentín Salmerón Sánchez

Podle generální advokátky Juliane Kokott otázka, zda se oběť domácího násilí může rozhodnout pro okamžité obnovení soužití se svým agresorem, nespadá do práva Unie

Názor oběti by však měl být zohledněn při úpravě doby trvání zákazu přiblížení stanovené vnitrostátním právem

V případech domácího násilí jsou španělské soudy povinny rozhodnout, pokud jde o trestněprávní sankce, o trestu zakazujícím původcům násilí přiblížovat se k jejich oběti. Tento trest je povinný a musí být uložen ve všech případech domácího násilí, a to i těch nejmírnějších, jako například při slovních výhrůžkách. Minimální doba trvání tohoto zákazu přiblížení, který má oběť chránit, činí šest měsíců. Nedodržování tohoto zákazu přiblížení představuje samo o sobě trestný čin.

M. Gueye a V. Salmerón Sánchez byli odsouzeni za špatné zacházení se svými družkami. Byl jim uložen trest zákazu přiblížování se k oběti nebo styku s ní po dobu sedmnácti a šestnácti měsíců. Několik dní po svém odsouzení začali M. Gueye a V. Salmerón Sánchez opět žít společně se svými družkami. Z důvodu nedodržování zákazu přiblížení, který jim byl uložen, byli zatčeni a odsouzeni. Oba dva podali proti svému odsouzení odvolání k Audiencia Provincial de Tarragona (Španělsko) (krajský soud v Tarragoně). V rámci těchto odvolání se družky obou obžalovaných považují za nepřímé oběti španělských právních předpisů. Obě ženy totiž tvrdí, že ve vztahu se svým druhem pokračovaly dobrovolně, aniž k tomu byly donuceny nebo vedeny finančními důvody, a že soužití bylo obnoveno na jejich popud.

V tomto kontextu se Audiencia Provincial de Tarragona v podstatě táže, zda rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV o postavení obětí v trestním řízení¹ brání vnitrostátní právní úpravě, která u trestných činů spáchaných v rodinném kruhu ukládá uložit původci násilí zákaz přiblížení se k oběti, aniž stanovuje možnost takový trest po zvážení všech okolností věci, a zejména přání oběti obnovit svůj vztah s původcem, neuložit.

Ve svém dnes předneseném stanovisku generální advokátka J. Kokott nejprve uznává, že v takovém povinném zákazu přiblížení se kříží požadavek na účinná veřejná opatření proti domácímu násilí a právo oběti na respektování jejího soukromého a rodinného života. Domnívá se však, že tento obtížný problém poměrování jednotlivých zájmů nespadá do působnosti rámcového rozhodnutí 2001/220.

V tomto ohledu J. Kokott zdůrazňuje, že **rámcové rozhodnutí 2001/220 neupravuje obecně veškeré aspekty ochrany obětí, ale pouze aspekty týkající se procesních záruk trestního řízení** (jako například výslechy, dokazování, právo přijímat informace atd.).

Generální advokátka má za to, že **forma a doba trvání sankcí, které mohou členské státy stanovit pro případy domácího násilí, nespadají do procesních záruk, a tedy ani do působnosti rámcového rozhodnutí**. V důsledku toho dochází generální advokátka k závěru, že vhodnost takové sankce, jakou je systematický zákaz přiblížení stanovený španělským právem, nemůže být posuzována s ohledem na rámcové rozhodnutí 2001/220.

¹ Rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV ze dne 15. března 2001 o postavení obětí v trestním řízení (Úř. věst. L 82, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 72).

Zadruhé generální advokátka posuzuje rozsah práva na vyslechnutí oběti přiznaného rámcovým rozhodnutím a účinky takového práva na sankci, která má být uložena původci trestného činu.

V tomto ohledu J. Kokott upřesňuje, že právo oběti být vyslechnuta členskými státy ukládá, aby jí poskytl možnost vyjádřit svůj názor ohledně uložení zákazu přiblížení, pokud oběť udržuje s původcem úzký osobní vztah, a taková sankce tak má nepřímé účinky na její soukromý a rodinný život. Generální advokátka má za to, že pro účely zajištění užitečného účinku tohoto práva na vyslechnutí musí mít soud možnost při stanovení sankce zohlednit výpověď oběti, při současném dodržení spodní a horní hranice sankce stanovených vnitrostátním právem. Tento požadavek však nepředpokládá, že by rozhodnutí o sankci záviselo na uvážení oběti a že by příslušný soud byl vázán jejím posouzením.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499